

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010592
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713010592.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2.2.2015, v trestnej veci odsúdeného R. F. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona a iné, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 4Nt 15/2013 zo dňa 25.9.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného R. F..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného R. F. rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 115/2008 zo dňa 18.3.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To 32/2009 zo dňa 18.2.2010, uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 5Nt 4/2013 zo dňa 23.5.2013, rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 115/2008 zo dňa 1.7.2013 a uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To 26/2013 zo dňa 17.10.2013, pretože neboli zistené dôvody uvedené v § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú neskôr písomne odôvodnil. Uviedol, že predseda senátu JUDr. U. Q. v uznesení poukazuje na spodné prádlo. Žiada, aby mu bol dôkaz - spodné prádlo vrátené, aby mal dôkaz u seba a preukázal, že skutky, ktoré mu boli dané za vinu, sa nikdy nestali. Trvá na svojom návrhu, aby súd vypočul svedkov a osoby, ako vyšetrovateľ C., predseda senátu JUDr. Y. T., bývalá advokátka JUDr. Y. L., aby boli predložené zvukové záznamy z predošlých pojednávaní, aby si súd vyžiadal z ÚVTOS kópiu jeho karty, odosielanie jeho úradnej pošty a aby kompetentné osoby predložili listy. Žiada tiež, aby súd vykonal úkony ako konfrontácia, ktorá podľa neho nebola vykonaná tak, ako ju opísal vyšetrovateľ. Verí, že krajský súd bude postupovať spravodlivo a nebude zakrývať chyby a nesprávne rozhodnutia kompetentných osôb v jeho prípade, ktoré porušovali paragrafy a ak ich porušovali, tak porušili aj Ústavu SR a taktiež Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce, a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Na rozdiel od námietok uvádzaných v sťažnosti je podľa názoru krajského súdu rozhodnutie súdu prvého stupňa správne.

Z obsahu spisu je zrejmé, že rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 115/2008 zo dňa 18.3.2009, ktorý sa stal právoplatným dňa 18.2.2010, bol R. F. uznaný za vinného v bode I. zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona a v bode II. zo zločinu znásillenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

I. dňa 22.5.2008 v čase okolo 15.00 hod. v mieste svojho trvalého bydliska, v spoločne obývanom byte v T. na A. ulici č. XXXX/X, vošiel nahý do spálne, kde na posteli ležala jeho bývalá manželka M. F., ľahol si k nej do postele a povedal „daj mi, lebo ťa zabijem“, následne si sadol na jej brucho, chytil jej ruky a držal ich, pričom M. F. súlož aj orálny styk odmietla, načo R. F. uviedol „nedám ti pokoj, ja ťa znásilním“, načo sa R. F. posunul až ku krku M. F. a dal jej svoj pohlavný úd do úst, ktorá vzhľadom na hrozby násilia a násilnú povahu R. F. robila ústami a jazykom v trvaní do 10 minút, kým u neho nedošlo k ejakulácii, následne si ľahol vedľa M. F. na posteľ, ktorá ležala a plakala,

II. dňa 22.5.2008 v čase okolo 15.45 hod. povedal M. F., že sa chce ešte milovať, čo poškodená odmietla, nato jej R. F. dal facku na pravé líce a povedal, že ju zabije, keď mu nedá, následne stiahol M. F. krátke nohavice a nohavičky, ktoré pri sťahovaní roztrhol, chytil jej nohy v oblasti lýtok, ktoré jej zodvihol smerom k hlave, posadil sa na posteľ a svoj stoporený pohlavný úd jej vsunul do vagíny a vykonal súlož v trvaní do 10 minút, počas ktorej M. F. neustále plakala a opakovala, aby prestal, pričom týmto konaním nespôsobil M. F. žiadne zranenia.

Na základe odvolania obžalovaného bol uvedený rozsudok preskúmaný v odvolacom konaní aj krajským súdom, ktorý svojím uznesením sp. zn. 6To 32/2009 zo dňa 18.2.2010 rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obž. R. F. zamietol.

Po povolení obnovy konania vo vzťahu k výroku o treste uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 5Nt 4/2013 zo dňa 23.5.2013, bol R. F. za uvedené zločiny rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 115/2008 zo dňa 1.7.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To 26/2013 zo dňa 17.10.2013 uložený podľa § 199 ods. 2, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), m) Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zdôrazniť je potrebné, že v predmetnej veci nejde o prvý návrh odsúdeného na obnovu konania, ale že už ide o jeho štvrtý návrh. O jeho predchádzajúcich návrhoch bolo rozhodnuté tak, že v konaniach vedených o týchto návrhoch pod sp. zn. 4Nt 10/2010 a 2Nt 7/2012 boli ako nedôvodné zamietnuté a v konaní sp. zn. 5Nt 4/2013 bolo konanie povolené len vo vzťahu k výroku o treste z dôvodu zistenej protiústavnosti asperačnej zásady upravenej v Tr. zákone.

V napadnutom uznesení okresný súd správne poukázal na ust. § 394 ods. 1 Tr. poriadku, upravujúceho pozitívne podmienky povolenia obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku sa obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, ako je zrejmé z citovaného ustanovenia, že v konaní o obnove sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia (jeho zákonnosť a odôvodnenosť), ale posudzuje sa otázka, či nové skutočnosti a dôkazy, ktoré boli súdu skôr neznáme, by mohli odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine či treste. Nemôže teda preskúmať ani zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného. Inak by šlo o neprípustnú reparáciu pôvodného, už právoplatného rozhodnutia súdu.

Pokiaľ sa teda odsúdený R. F. vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania domáha opätovného prehodnotenia vykonaných dôkazov, pretože podľa neho poškodená M. F. klamala a jej výpoveď nebola dostatočná na jeho odsúdenie, alebo že sa súd v pôvodnom konaní nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, či nevykonal všetky ním navrhnuté dôkazy, tak takéto jeho námietky nemôžu byť dôvodom na povolenie obnovy konania. Nemajú povahu nového dôkazu či novej skutočnosti a nie sú tak spôsobilé odôvodniť povolenie obnovy konania.

Ako nové dôkazy, ktoré neboli v pôvodnom konaní známe, odsúdený označil množstvo svedkov a znalcov. Z nich väčšina bola vypočutá v pôvodnom konaní alebo bol ich výsluch navrhnutý v pôvodnom konaní, alebo ide o osoby, ktoré sa trestného konania zúčastňovali ako úradné osoby, prípadne ktoré nemajú žiaden priamy vzťah k predmetnej trestnej činnosti a z vyjadrení odsúdeného nie je ani zrejmé, aké skutočnosti by sa mali ich výsluchom dokázať. Za nový dôkaz označil aj roztrhané dámske nohavičky, ktoré však súdu predložené neboli a nie sú ani súčasťou spisu.

Ako novú skutočnosť, rovnako ako v pôvodnom konaní, opäť odsúdený uvádzal skutočnosť, že poškodená M. F. v pôvodnom konaní klamala, pokiaľ ho usviedčala zo spáchania predmetných trestných činov, pričom sa v tomto zmysle mala vyjadriť aj pred inými osobami. Tu je potrebné poukázať na to, že s touto skutočnosťou sa súdy vysporiadali už v pôvodnom konaní, keď už na hlavnom pojednávaní boli predkladané listy poškodenej a záznam spísaný s poškodenou u obhajcu, obsah ktorých naznačoval snahu poškodenej zmeniť svoje výpovede v tom zmysle, že si skutky na obžalovaného vymyslela. Napriek tomu tak okresný, ako aj krajský súd vyhodnotil ako vierohodné tie jej svedecké výpovede, ktoré obžalovaného usvedčujú zo spáchania trestných činov.

Je teda potrebné súhlasiť so závermi prvostupňového súdu, že v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania neboli zistené žiadne také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli spôsobilé na postup uvedený v § 394 ods. 1 Tr. poriadku, teda na povolenie obnovy konania. Nevyšli najavo totiž žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré či už samey osebe, alebo v spojení s už vykonanými dôkazmi a skutočnosťami skôr známymi, by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Keďže krajský súd nezistil ani v konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo pochybenia, prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, a preto sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.